

[Landbrugsministeren]

ca. 325 mill. kr. til landmændene til 6 pct. rente over 16 år.

Gennem de foreslåede skattelettelser til erhvervslivet er også landbruget blevet tilgodeset, f. eks. ved ændrede regler for beskatning af stambesætninger, ændrede regler for særlig indkomstskat og flere ting, der skulle betyde skattelettelser for landbruget på ca. 200 mill. kr.

Endelig er der ved beskæftigelsesplanen givet ca. 400 mill. kr. til landbruget. Det drejer sig f. eks. om øgede midler til moderniseringsstøtte, øget støtte til yngre landmænds etablering, støtte til dræning og vanding og, bl.a. også for at tilgodese forskningssiden, udflytning af en del af statens forsøgsvirksomheder.

Derudover vil landbruget også kunne drage nytte af andre foranstaltninger, som er gennemført for erhvervslivet, f.eks. bedre eksportstøtteordninger.

Virkningerne af disse ordninger, som jeg lige har nævnt, har vi enten ikke set endnu, eller også er de lige begyndt at indfinde sig i disse måneder. Derfor vil man kunne forstå, at en påstand om, at regeringen ikke har været opmærksom på landbrugets problemer, efter regeringens opfattelse naturligvis er helt forkert.

Den yderligere diskontoneedsættelse, som Nationalbanken bekendtgjorde i sidste uge, vil betyde en omkostningsnedsættelse såvel for erhvervslivet som helhed som for landbruget. For landbruget betyder de to diskontoneedsættelser tilsammen en nedsættelse af rentegylden af en størrelsesorden på 400 mill. kr., og det er jo altså sket inden for de sidste fem uger; det er dog også et af de lyspunkter, som bør nævnes. Her må man huske på, at forudsætningen for de to diskontoneedsættelser har været, at regeringen har ført en meget stram økonomisk politik dels på det finanspolitiske område, dels på det indkomstpolitiske område, således at også andre befolkningsgrupper har måttet yde økonomiske ofre.

Til slut vil jeg blot understrege, at vi i regeringen følger udviklingen nøje. Der er en løbende og tæt kontakt med landbrugets organisationer, og det kan ikke på forhånd afvises, at der kan blive tale om yderligere foranstaltninger, men de må i så fald opfylde 3 krav: at de ikke må være EF-stridige, at de ikke må belaste hensynet til den private kapi-

talimport, og at de ikke må indebære risiko for at forværre den statsfinansielle situation.

Erik Andersen (S):

Statsministeren har takket forespørgerne for denne lejlighed til at drøfte landbrugets alvorlige problemer. Det er der efter min mening ikke særlig grund til, dels fordi man jo kan læse svaret i statsministerens åbningstale, dels fordi der stadig væk foregår seriøse forhandlinger eller drøftelser mellem regeringen og landbrugets organisationer om løsninger med tilstrækkelig effekt på disse problemer. Det havde måske været rimeligt, om man havde ventet med denne forespørgsel, til disse drøftelser var afsluttet.

Jeg har også undret mig lidt over forespørgslens ordlyd; jeg tænker her på, at man betegner landbruget som et sikkerhedsnet under samfundet. Ingen kan vel være i tvivl om, at formålet med denne debat er, at samfundet skal bygge et sikkerhedsnet under landbruget, og det er der nok også en del i denne sal der gerne vil medvirke til. Men man bør være opmærksom på, at det ikke alene er landbruget, men også mange andre erhverv og dermed store dele af samfundet, der befinder sig i økonomisk krise, hvorfor der nødvendigvis må være en grænse for, hvor finmasket sikkerhedsnettet under landbruget kan gøres.

Både statsministeren og landbrugsministeren har i dag såvel som ved tidligere lejligheder erkendt, at en del af landbrugets udøvere befinder sig i en meget alvorlig situation, som der skal gøres noget ved. Da det hovedsagelig drejer sig om landbrugere – eller jeg bør måske sige jordbrugere, idet det også kan omfatte gartnerierhvervet – der i de seneste år har investeret meget i produktionsapparatet, er det blevet et samfundsproblem, at netop disse jordbrugere får mulighed for at komme igennem krisen med produktionsapparatet intakt.

Ganske vist repræsenterer landbrugseksporten kun en tredjedel af vor samlede eksport, men da den tilvejebringes på grundlag af et relativt ringe forbrug af importerede råstoffer, er nettovalutaindtjeningen forholdsvis større og har stor betydning for vor handelsbalance. Især den animalske landbrugsproduktion har stor betydning for beskæftigelsen, idet denne primære landbrugs-